

घ्रावृत्ति 1) नावृत्तिभयमस्तीर्क परलोकभयं कुतः *keine Furcht vor einer Wiederkehr auf diese Erde* Spr. 4094. — 2) पदावृत्ति VS. Prāt. 4, 19. Ind. St. 8, 428. 442. 446. Śāh. D. 640. 258, 12. Streiche am Ende घनावृत्ति ebend. 19, 13 und vgl. घनावृत्ति. — 3) Wiederholung als eine best. rhetorische Figur (= आवृत्तिदीपक) Kāvśā. 2, 116. fgg.: vgl. अर्थावृत्ति, उभयावृत्ति, पदावृत्ति.

घ्रावृष्टि *anhaltender Regen* Śāh. 14, 297.

घ्रावेग 1) Śāh. D. 237. 381.

घ्रावेदन, स्वागमावेदन KATHĀS. 70, 48. 121. 270.

घ्रावेदनीय MBu. 13, 1231 unter den Beiw. Çiva's; NILAK.: वाचाम-गोचरो ऽपि गुरुभिरुपदेष्टुं शक्यः.

घ्रावेदिन्, जनमरकावेदिन् VARĀH. BRH. S. 11, 12.

घ्रावेद्य KATHĀS. 121, 263.

घ्रावेद्य (von व्यद्य् mit घ्रा) m. *das Schütteln*: ततः सभ्याः कुरुक्षेत्रस्य तस्य वाक्यं सर्वे प्रशंसुस्त्योच्चैः । चेलाविधांश्चापि चक्रुः (als Beifallsbezeugung) MBu. 2, 2367; vgl. चक्रुर्वाङ्मन्वनांश्चैव तथा चेलावधूननम् चैलावधुं ed. Bomb.) 8, 4380. NILAK.: सभ्याः प्रशंसुः तेषां चेलाः चटाः प्रेष्यास्तु वेधानिव वेधान् तत्र तत्र समाचारप्रापणं परस्परं चतुःसंकेतं वा चक्रुः सभायां दुर्पोधनेन उक्तमात्रा वार्ता सद्यः सर्वत्र प्रकीर्णित्यर्थः । चेलावेधान् वस्त्रभ्रामणानीति प्राञ्चः.

घ्रावेश 2) गृहवेशः श्लेशः *das Hineintreten in ein Haus* Spr. 5319. आ-ब्रूढस्मरवेशा KATHĀS 63, 230. — 3) Verz. d. Oxf. H. 322, b, 32. अवेशो दुःखिनोऽप्यैरुपस्मारो ऽङ्गतापकत् Phatāpā. 33, b, 4. — 3) *das Hängen an* (= घ्रासक्ति Schol.): देववेश Bṛāg. P. 11, 20, 13.

घ्रावेष्टक m. *Schlinge*: वेष्को गलावेष्टकः Schol. zu Kāṭh. Çh. 6, 3, 19.

घ्रावेष्टन, दर्भमयावेष्टनानि PAKĀT. 146, 16, v. 1. für दर्भमयाणां पाशानि. Es ist aber wahrscheinlich दर्भमयाणि वे^० zu lesen; vgl. दर्भवेष्टन 147, 2.

घ्राव्य 2) alle Hdsschr. und auch der Schol. NĀRĀJANA lesen घ्रावी.

2. घ्राव्यं (घ्रा + वी) n. etwa *das Andringen gegen Jmd, feindliche Unternehmung* TS. 3, 2, 9, 5. Kāṭh. 30, 9. — Vgl. घ्राव्य.

घ्राव्यक्त 2. घ्रा + व्यक्त) adj. *vollkommen deutlich*: वाक्यमाव्यक्तपद्म R. 7, 88, 20.

घ्राव्यात्त 2. घ्रा + व्या^०) adj. *ein wenig geöffnet*: द्वार VARĀH. BRH. S. 53, 80.

घ्राव्याध s. घनाव्याध.

घ्राण (von 1. घ्राप् s. 1. उराण).

घ्राण m. *Speise*: पान्थरमणीप्राणानिलाशाशया *in der Hoffnung Wind, den Lebensodem der Liebsten des Reisenden, zur Speise zu bekommen*, ÇRĪGĀRAHASĀSHTAKA 3 bei HABB. 310. — Vgl. नराण, पवनाश-नाश, क्व्याश, कुताश.

घ्राणमन *das Wünschen* Śāh. D. 483.

घ्राणसा Śāh. D. 483. 471. साणस adj. *voller Verlangen* Kir. 3, 23.

घ्राणम् mit acc.: लक्ष्मीः पुण्योगमाशंसुः कुलटेव कुतूहलात् BHATT. 3, 17.

घ्राणङ्का 1) साणङ्का *von Furcht ergriffen* PAKĀT. 47, 15. — 2) साणङ्का ऽभूत्स्वगेक्षियाम् KATHĀS. 64, 129.

घ्राणङ्कन्, तित्तिभ्रामाशङ्कितो सर्वतः VARĀH. BRH. S. 74, 3. कोपाशङ्कित् KATHĀS. 72, 246. *von Besorgnis begleitet, Misstrauen einflößend*: तस्माद्भ्रुपतेरिवावनिपतेः सेवा मदाशङ्कित् Spr. 2004.

घ्राण्य 1) Z. 10 lies Wisē st. Whitē. — 1) und 3) नदीवत्कृत्तिशाशयाः

(स्त्रियः) *Bette eines Flusses* und zugleich *Herz* Spr. 5158. KATHĀS. 20, 128. — 3) DAÇAK. in BERN. Chr. 188, 1. सुखाशयं *sich glücklich fühlend* Spr. 1296. — 4) मम गूढाशयविदे विष्णुशेषो LA. (II) 88, 12. तत्र दावानलं दृष्ट्वा विवेश विरताशयः *bei dem alle Wünsche zur Ruhe gekommen sind* PAKĀT. III, 189. लब्धाशय adj. KATHĀS. 36, 24. — 5) in der Joga-Lehre *die Anlage, mit der ein Mensch zur Welt kommt und die eine Folge der Werke in einer vorangehenden Existenz ist*, SARVADARÇANAS. 168, 16. योगशास्त्र एव वासनार्थं आशयशब्दः Śāh. D. 213, 8. — Vgl. उराशय, मन्दाशय, मूत्राशय.

घ्राशरीरम् (von 2. घ्रा + शरीर) adv. *vom Körper an, bis zum Körper mit Einschluss des Körpers* KATHĀS. 90, 18.

2. घ्राशा, घ्राशामनाशा कृत्वा हि सुखं स्वयिति पिङ्गला so v. a. *weil sie allen Hoffnungen entsagt hat* MBu. 12, 6520; vgl. घ्राशा निराशा कृत्वा 6647. *वत्सुताशया auf deinen Sohn die Hoffnung setzend* KATHĀS. 13, 19. पूर्यत्याशाम् VARĀH. BRH. S. 43, 2. — Vgl. उराशा, निराशा.

घ्राशादर्शनी (घ्रा^० + दर्श^०) f. *Bez. des 10ten Tages in der lichten Hälfte des Āshāḍha*: ऽत्रत Verz. d. Oxf. H. 283, a, 20.

घ्राशात्तस्त्व (घ्रा^० + त्स्त्व) Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 283.

घ्राशापुरा (घ्रा^० + पुरा^०) f. N. pr. einer Göttin Verz. d. Oxf. H. 19, a, 12.

घ्राशापाल AV. 1, 31, 1. fgg. TS. 7, 1, 12, 1. Kāṭh. AÇV. 1, 3. KAÇV. 38. Bṛāg. P. 12, 6, 71.

घ्राशापिशाचिका f. *genauer die Hoffnung als böser Dämon*; ऽपिशाचा dass. PRAB. 76, 18.

घ्राशापुरी (घ्रा^० + पुरी^०) f. N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 149, a, 25.

घ्राशाधिद् (1. घ्रा^० + विद्) adj. *mit den Weltgegenden vertraut* WILSON, RĪMAT. U. P. 299.

घ्राशिन Z. 3 MBu. 3, 13150 *gleichfalls घनाशिव das Nichtessen*. निराशिव (vgl. निराशिन) MBu. 3, 13994 *bedeutet das Aufgeben aller Hoffnungen, — Wünsche*; st. dessen निराशीत्व 12, 12440. — Vgl. पवनाशिन, पूर्वाशिन, फलाशिन, मात्राशिन.

घ्राशिर vgl. auch त्र्याशिर.

1. घ्राशिस vgl. प्रशिस. 1) घ्राशोर्नमास्क्रिया वस्तुनिर्देशो वापि (मन्दाका-व्यस्य मुक्त्वा Kāvśā. 1, 14. Śāh. D. 471. आशियः Verz. d. Oxf. H. 122, b, 16.

घ्राशी. आशीमिव कलामिन्दैः RĀGACRĪKHARA bei AUFRECHT, HALJ. Ind. 153. आशीतिक (von अशीति) adj. *achtzigjährig*: पुरुषाः KĀM. NĪTIS. 7, 44.

Wohl fehlerhaft für अशीतिक.

घ्राशीर्वचन (1. घ्राशिस + व^०) n. *Segensspruch*: घ्राशीर्वचनान्तेप *in der Rhet. eine durch einen Segensspruch ausgedrückte Erklärung, dass man mit Etrus nicht einverstanden sei*, Kāvśā. 2, 142. Beispiel Spr. 810.

घ्राशीर्वाद. ऽमन्त्राः Verz. d. Oxf. H. 398, a, No. 144.

घ्राशीर्विष v. 1. für आशीविष HALJ. 3, 19.

घ्राशीविष, davon superl. ऽतमं *überaus giftig*. अक्षीन्द्र Bṛāg. P. 10, 26, 12.

घ्राशु n. N. eines Sāmāh PAKĀT. Br. 14, 9, 9, 10.

घ्राशुकर्मन् (घ्राशु + क^०) adj. *rasch zu Werke gehend* Uṅādis. 5, 57.

घ्राशुर्ग 1) TBr. 1, 2, 1, 26.

घ्राशुतोष (घ्राशु + तोष) adj. *leicht zu befriedigen* Bṛāg. P. 10, 76, 5. 88, 11, 14.